

SÉOOME .XCIX.

LE SIÑEUR ÊT RŒ.

Lę- pęplez ęmus tranblet ęfroęięs,

Lui sur lę- Chęrubins asis.

La tęrre branle d'ęfrę.

5 Le Siñęr dan S ĩ on ę- ęrand :

Sur tęs pęplez il ę- hōt.

I feront onęr ă ton nom :

Kar il ę- ęrand ę si ę- kręint ę si ę- sęint. <

De se RŒ le pęvŒęr ęme fŒort l'ękitę :

10 Tęte justisse tu męintięns :

Se ki ęt de droęt ę ręzon,

An Jăkoop tu le fęs tenir <

Ękzaltęs nŒtre Siñęr Dię :

PrŒstęrnęs vęs

15 A l'ęskabeŒ de sę- pięs.

Il ęt il ęt sęint. <

Mo ĩ z' avękez Ăron

Antre lę- prętres jadis :

Ę samuęl antre sęs

20 Ki son nom ręklamŒt ;

RęklamŒt le Siñęr,

Ki lęr rępondęt :

Par le pilięr de la nŒ' a ęs ĩ parlęt.

Œssi tenŒt-i

25 Sę- tęmonęjęz, ę lę- lŒęs

K'i lęr avŒęt komandęs.

Œ Siñęr, nŒtre Dię,

Tu lez ęiŒęs ; ę bęnin Dię lez ęparęant

Tu ętŒęs prŒpise vęrz ęs, ę de lęr fŒtęs le vanęr. <

30 Ękzaltęs nŒtre Siñęr Dię :

PrŒstęrnę- vęs

Sur le mont de sa sęintetę.

Il ệt il ệt sêint
Nôtre Sijer Die. ÷÷ ·><·